

Kirsten Eriksen

Kirsten har været medlem af menighedsrådet og frivillig i kirken igennem mange år. Hun fortæller her om de dele af kirkens liv, som hun har været involveret i, i tidens løb.

Jeg har mest deltaget i selve kirkens liv, nogle år efter den nye kirke blev bygget. Kirken blev indviet i 1984, men jeg husker ikke præcist hvilket årstal jeg begyndte med frivilligt arbejde i kirken.

Det var i forbindelse med en høstfest, at jeg fik kontakt med en af damerne fra kredsen omkring Julebazaren, hvor vi lavede forskelligt håndarbejde, som blev solgt ved Kirkens Julestue.

Derudover har jeg været med til at starte "Rødderne", som var en klub for børn fra 10 år – dvs. når de var blevet for store til at gå i "Lørdagsklubben". De gik så i "Rødderne" frem til deres konfirmation. De unge gav selv klubben navnet "Rødderne". Arbejdet foregik under De danske Søndagsskoler og blev økonomisk støttet af Menighedsrådet ved Brøndby Strand Kirke. Klubben eksisterede lidt mere end 10 år. Jeg måtte desværre udtræde, da jeg fik et meget udadvendt og krævende arbejde.

Jeg blev også valgt ind i Menighedsrådet i 1994, hvor jeg var aktiv i 8 år. Senere stillede jeg igen op og var med i Rådet i yderligere 4 år. Jeg har også været suppleant til Rådet i en årrække.

Jeg er desuden sekretær i Menighedsplejen – og det har jeg været i rigtig mange år – mere end 10.

Trækirken

Jeg husker ikke så forfærdelig meget fra den gamle trækirke. Det smukkeste for vores familie i forhold til trækirken var dåben af vores anden datter (storesøster er døbt i Vallensbæk Kirke, hvor min mand og jeg også var blevet viet). Vi kom til Brøndby Strand i 1975.

Da vi flyttede ned på Strandskolevej, hvor Trækirken lå, begyndte begge vores piger at komme i "Lørdagsklubben". Dels for at lære kristendom, men også for at få nye kammerater i vores nærområde.

Jeg mener at huske, at der var en årlig udflugt for børn og forældre i forhold til Lørdagsklubben. Men dette kan Hanne Kristoffersen nok bedre svare på, da hun var meget involveret i klubben.

Der var en helt speciel stemning i den lille Trækirke, men vi trængte helt klart til nogle større rammer.

Den nye kirke

Det var rigtig spændende at komme første gang i den nye kirke. Vores ældste datter og jeg gik derhen en dag, hvor der var åbent for rundvisning. Børnene fra "Lørdagsklubben" havde lavet et flot patchwork billedtæppe med et kors og vores piger kunne lige præcis udpege den "brik" de havde syet.

Den første gudstjeneste, vi deltog i som familie, var julegudstjenesten. Det er en oplevelse, jeg stadig husker. Dertil står begge vores døtres konfirmation naturligvis i et ganske særligt skær.

I 80'erne og 90'erne kom der virkelig mange aktiviteter i kirken. Jeg husker dog ikke dem alle. De større rumforhold gjorde jo, at nu kunne der virkelig sættes forskelligt kirkeligt arbejde i gang.

Jeg husker ambitionerne fra jeg startede i Menighedsrådet i 1994 – og da var man allerede i gang med at tale om en udbygning af kirken (denne udbygning kom endelig til i 2020).

Kirken fra år 2000 til nu

Hvad angår kirken fra år 2000 og frem til i dag, så synes jeg, at kirken generelt har gode forhold.

Med de nye udfoldelsesmuligheder er der jo plads til at starte aktiviteter for børn, som f.eks. Babysalmesang, Børnekor og Fred og Frikadeller (i dag Fred & Fællesskab).

Derudover er der Spisestuen, der hører mere til som et socialt tiltag under menighedsplejen, ligesom ferierne for socialt udsatte gør det. Café Brønden er nok mest for de ældre af begge køn, men jeg tror nu der mest kommer damer dér og at Herrehjørnet måske mest henvender sig til mænd, som er blevet alene.

Dertil kommer fantastiske prædikener fra kirkens præster og skønne koncertoplevelser.

Jeg synes, at det er svært at fremhæve nogen mennesker i kirken frem for andre. Alle gør en god indsats hver på deres plads.

Menighedsplejens store sociale arbejde har meget at sige for sognet.

I min egenskab af tidligere menighedsrådsmedlem og kontaktperson er jeg naturligvis vidende om forskellige konflikter, men jeg synes ikke, de skal luftes på disse sider. Hvor mange mennesker arbejder sammen, kan det næsten ikke undgås at der opstår konflikter – også selv om "vi er kirke". Hvis man behandler andre, som man også selv vil behandles, kan man efter min bedste mening nå langt.

De gode stunder, jeg har haft i Brøndby Strand Kirke "findes der ikke tal på". Det er svært at fremhæve noget frem for andet.

Jeg ønsker alt godt for Brøndby Strand Kirkes fortsatte arbejde.

Kirsten Eriksen